

John Caird sätter upp *Muntra fruarna* på Dramaten

– Carl Larsson var ett stort geni! Och det finns ett slags likhet mellan hans bilder och *Muntra fruarna i Windsor*

John Caird har regisserat *Muntra fruarna i Windsor* en gång tidigare, på Royal Shakespeare Company i Stratford 1979. Nu tycker han att det känns som att möta en gammal vän på nytt:

– Shakespeares texter har ett sådant djup att man hittar nya skikt i dem när tiden och sammanhanget förändras. Den stora skillnaden här och nu är att *Muntra fruarna i Windsor* har en mycket speciell position i den engelska teaterrepertoaren – i Sverige är den näst intill okänd. Det är en utmaning att anpassa den så att den fungerar för en svensk publik, och ändå är trogen mot originalet.

CAIRD PÅPEKAR ATT DET ALLTID är frågan om en anpassning när en pjäs översätts. Ord och begrepp har aldrig sina exakta motsvarigheter på det nya språket. Och sammanhanget är ett annat:

– Pjäsen utspelas i England på 1590-talet. I Sverige har ni ingen direkt motsvarighet. Ni har aldrig levt under drottning Elizabeth I, ni har aldrig haft ett begynnande världsvälde. Ni har aldrig genomlevt den kulturella och sociala revolution vi hade då.

– Ni har en fördel i språket. I Storbritannien måste vi spela Shakespeare på ett 400 år gammalt språk – hans texter är så välkända och så älskade att vi inte kan ändra mer än några enstaka ord. Samtidigt vet vi att det är mycket som moderna engelsmän inte förstår. Här kan vi översätta allt till modern svenska.

DRAMATENUPPSÄTTNINGEN av *Muntra fruarna i Windsor* är förlagd till sent 1800-tal. Simon Higletts scenografi och kostym är inspirerad av Carl Larssons målningar av sin familj. John Caird lärde känna Larssons verk redan innan han gjorde sin första uppsättning i Sverige 1984 och hans kärlek till dem har fördjupats med åren:

Björn Granath, Mats Bergman, Pontus Gustavson och Ingvar Kjellson. Foto: Roger Stenberg

– Carl Larsson var ett stort geni! Och det finns ett slags likhet mellan hans bilder och *Muntra fruarna i Windsor*. Han skildrar familjelivet med en kärlek och ett djup som påminner om hur Shakespeare gestaltar småstadslivet.

Tidigare när John Caird satt upp Shakespeare i Sverige har det varit pjäser som är välkända här. *Muntra fruarna i Windsor* har bara spelats nio gånger, och aldrig på Dramaten:

– Det är just därför som jag ville sätta upp den. Den hör inte till Shakespeares största komedier, som *Trettondagsafton* eller *En midsommarnattsdröm*. Men den försöker inte vara stor, den

vill vara ärlig, trevlig och verklig. Och den lyckas så väl med detta att den förtjänar att spelas ofta.

– *Muntra fruarna i Windsor* är inte bara en bra pjäs, den är en ensemblepjäs med 15 bra roller. En del av Shakespeares pjäser är uppbyggda kring en eller ett par stora roller – de andra är bara bifigurer. Men i *Muntra fruarna i Windsor* och i flera andra Shakespeare-pjäser är alla rollerna intressanta att spela. Samma sak gäller för Tjechovs och Ostrovskijs pjäser – det är fråga om dramatiker som skrev för en ensemble som de var vana att arbeta med.

SPRÅK ÄR ETT VIKTIGT TEMA i *Muntra fruarna i Windsor*.

– Där finns en walesisk präst, en domare från Gloucestershire, en fransk läkare och några som ger sig ut för att vara tyskar. Det har varit en utmaning att hitta svenska motsvarigheter till det. Gloucestershire-dialekten har blivit dalmål, walesiskan Göteborgsdialekt och den falska tyskan har omvandlats till holländska – för att det låter roligare på svenska! Stina Ekblad som fru Page får tala bred finlandssvenska.

Christopher Svensson och Sofia Pekkari. Foto: Roger Stenberg

Intervju: Kent Hägglund